

GLUTAMYYLITRANSFERAASI

Atk-numero ja -lyhenne

4597 P -GT

Johdanto

GT on entsyymi, jota on maksassa, etenkin sappiteiden epiteelissä, haimassa, munuaisissa ja verisuonten seinien endoteelisoluissa. Se katalysoi eräiden peptidien hydrolyysiä sekä glutamyyliiryhmän siirtoa aminohappoihin ja peptideihin.

Näyte

0.5 ml hepariiniplasmaa.

Näytteen säilytys ja kuljetus

Näyte säilyy viikon jääkaapissa.

Menetelmä

Kineettinen mittausta ECCLS:n suosituksen mukaan.

Tulos valmiina

Arkinen maanantaista perjantaihin, maksansiirtopotilailla päivystystutkimus.

Viitearvo

P -GT

Naiset 18 - 39 v 10 - 45 U/l (37°C)

≥ 40 v 10 - 75 U/l (37°C)

Miehet 18 - 39 v 10 - 80 U/l (37°C)

≥ 40 v 15 - 115 U/l (37°C)

Tulkinta

Vastasyntyneillä ja etenkin keskosilla tavataan 2 - 5 kertaa korkeampia GT-aktiivisuuksia kuin aikuisilla. Tämän jälkeen aktiivisuus laskee ja pysyy aikuisten arvojen alapuolella puberteettiin asti.

GT nousee herkästi erilaisten indusoivien tekijöiden vaikutuksesta, intra- ja ekstrahepaattisen sappistaasin sekä maksametastaasin yhteydessä. GT-aktiivisuus kohoaa myös hepatiitissa, tosin hitaasti, mutta saattaa pysyä korkeana viikkoja akuutin hepatiitin kliinisen vaiheen jälkeen. Kohonneita arvoja tavataan aina kroonisen hepatiitin ja rasvamaksan yhteydessä.

Alkoholisteilla tavataan korkeita GT-arvoja (sensitiivisyys 69 - 88 %; lievemmillä suurkuluttajilla sensitiivisyys on noin 30 %), jotka normalisoituvat parissa viikossa alkoholin käytön lopettamisen jälkeen. Monet lääkkeaineet, kuten fenytoiini, barbituraatit ja dekstropropoksifeeni, nostavat GT-arvoja.

Pitkäaikaista nousua tavataan seuraavissa tiloissa: akuutti pankreatiitti, sydäninfarkti ja -insuffiensi, keuhkoinfarkti. Nousua todetaan myös eräissä muissa sairauksissa: pneumonia, cor pulmonale, diabetes mellitus, colitis ulcerosa ja bronkuskarsinoma.

Akkreditoinnin pätevyysalueella
Kyllä